ANUL VII. — No. 1872. EDIȚIA A TREIA MERCURI 25 MAIŬ 1894

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
ȘI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureștĭ* LA CASA ADMINISTRAȚIEÏ
DIN *Județe* ȘI *Streinătate* PRIN MANDATE POȘTALE
UN AN ÎN ȚARĂ 30 LEÏ; ÎN STREINĂTATE 50 LEÏ
ȘASE LUNÏ .. 15 » » » 25 »
TREÏ LUNÏ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferestĭ Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureștĭ* ȘI *județe* SE PRIMESC *numaĭ la Administrație*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE IȘ *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURÏ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIELE ȘI RECLAMELE 3 LEÏ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioșcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

PRESA CONSERVATOARE ȘI „ADEVĔRUL"

Lăsînd de o parte incidentele petrecute în zilele din urmă, trebue să arăt cititorilor meĭ care a fost atitudinea preseĭ conservatoare față cu *Adevĕrul*, în cursul acestor regretabile incidente.

Cu *Constituționalul*, organul unuĭ grupuleț politic născut și crescut sub ochiul părintesc al Neamțuluĭ de pe tron, nu voiŭ sta la vorbă, căcĭ—precum a zis'o foarte bine colaboratorul și amicul meŭ I. Theodorescu— cu un ziar al căruia tiragiŭ nu atinge cifra de una mie foĭ, nu se poate discuta. Nu de mult, intrînd în casa unuĭ junimist de frunte, și văzînd maĭ multe numere ale *Constituționalului* nedeschise, l'am întrebat:

— *Cum! nu citeștĭ ziarul tĕŭ?*

— *Nu, dragul meŭ, îmĭ este imposibil a face acest sacrificiŭ. Acest ziar este prea din cale afară de prost redactat și făcut.*

Trec acum la ziarul *Timpul*.

Acest organ conservator nu poate fi un moment bănuit de cea maĭ mică simpatie pentru *Adevĕrul* și pentru directorul săŭ. *Timpul* care, vorbind de organul democrat republican, nu întrebuințează decît cuvintele: *Gazetă de scandal*;—*Timpul* pe care îl numesc tot deauna *o reptilă veninoasă*;—*Timpul*, in cursul acestor din urmă incidente, uitînd pentru un moment luptele zilnice, și urile întreținute de aceste lupte, a avut o atitudine corectă și înțeleaptă. El a înțeles că maĭ pre sus de toate una din libertățile garantate nouă prin constituțiune era amenințată: —**Libertatea preseĭ.**

Să termin acum cu ziarul francez *L'Indépendance Roumaine*, cu oratorul naționalist Rubin în frunte și cu tăcutul Gh. Em. Lahovary în coadă.

Se vedem în numele căror principiĭ cereaŭ oare Rubin și Lahovary distrugerea ziaruluĭ pe care îl dirijez?

In numele **naționalismuluĭ**, în numele **dinastieĭ**, două marĭ principiĭ atacate zilnic în coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Am sub ochĭ un articol intitulat: *In hoc signo*— căcĭ evreul naționalist Rubin știe și latinește—în care se pretinde că *Adevĕrul* și directorul săŭ lovesc în sentimentele cele maĭ scumpe ale poporuluĭ romîn.

Culmea neobrăzăreĭ din partea acestuĭ jidan neîmpămîntenit, pripășit aicĭ nu se știe de unde, care voește a-mĭ da lecțiunĭ de patriotism!!

Voiŭ discuta *naționalism* și *dinasticism* cu taciturnul director al *Independențeĭ romîne*, care e tot atît de bun romîn ca și mine, dar care din nenorocire a umplut redacția ziaruluĭ săŭ cu indivizĭ fără patrie, fără cămin.

De și sînt înconjurat de tinerĭ socialiștĭ *romînĭ*, al căror internaționalism nu-l împărtășesc, totuși rog pe D. Gh. Em. Lahovary să-mĭ arate un singur rînd în coloanele *Adevărului*, care ar respira măcar cea maĭ mică tendință de internaționalism.

Tineriĭ de care am vorbit maĭ sus, sînt înainte de toate oneștĭ; eĭ sînt fericițĭ a pune talentul lor la răspîndirea unuĭ organ democrat foarte înaintat, primind direcțiunea politică dată de mine ziaruluĭ.

Să vedem acum dacă bine face tînărul director al *Independențeĭ romîne* să vorbească de *dinasticism*, cînd atacă cu violență *Adevĕrul*, și dacă acest teren nu e periculos pentru el.

Astă-zĭ, fiind conservatoriĭ la putere, e foarte natural ca dinastia Hohenzollern să fie, în ochiĭ D-luĭ Gh. Em. Lahovary, iubită de toată suflarea romînească, prin gloria pe care a revărsat-o asupra Romînieĭ.

Dar la 1884? — Dar la 1888? — cum se face că această *glorioasă* dinastie era atuncĭ *odioasă?*

Naționaliĭ-liberalĭ eraŭ la putere. Iată răspunsul la aceste întrebărĭ.

In 1884, domeniul Coroaneĭ, primit de nesățiosul Strein de pe tron, era **tunica luĭ Nesus** aruncată pe spinarea Hercululuĭ (?!) Hohenzollern.

In 1888, *locul luĭ Carol I nu era în palat, ci la banchetul unor canibalĭ a căruia presidenție i se cuvenea de drept.*

Cînd un om care se respectă—și pînă la proba contrarie mă silesc a crede că directorul *Independențeĭ romîne* se respectă— are un trecut atît de antidinastic, ar trebui să se ferească a maĭ vorbi de *scumpa sa* dinastie, de *glorioasa sa* dinastie.

Botul pe labe, D-le Lahovary!

Alex. V. Beldimanŭ.

GAZETARĬ, NA!

Unele gazete încep să facă pe îngrijatele și spun că se tem de biata libertate a preseĭ.

Se poate. Noĭ uniĭ știm acuma de ce este capabilă mulțimea de Dioghenizĭ, carĭ s'aŭ năpustit asupra cerneleĭ, înegrind-o, cît iĭ ea de neagră, cu patimile lor idioate. Iĭ cunoaștem pe aceștĭ avortorĭ născuțĭ în poliție, crescuțĭ în poliție și intrațĭ în gazetărie.

Iĭ cunoaștem, căcĭ ĭ-am văzut. I-am văzut pe aceștĭ Macedonskĭ aprobînd devastările, conducînd pe manifestanțĭ în puterea nopțeĭ și ridicînd toporul ca să spargă ușile nepăzite.

De aceea, cînd iĭ vedem azĭ pe Caludeștiĭ ăștia făcînd pe îngrijațiĭ și întrebîndu-se cum s'ar putea găsi garanțiĭ morale pentru ziariștĭ, ne apucă scîrba pe Marea asta în care caracudele și Cincinațiĭ își scutură solziĭ cu frenezie.

Cerețĭ garanțiĭ morale, Paveleștilor?

Singura garanție este ca voĭ să vă cufundațĭ cît maĭ adînc și să nu maĭ scoatețĭ căpățînele la iveală.

Ca și acum cîte-va zile, vă strigăm și astăzĭ: — **La Broadwell!**

Lak.

SATIRA ZILEĬ

Macedonsky și Națiunea

Pîn'acuma știam că Macedonsky se punea tot-deauna «sub protecție de fuste». Ultimele «incidente regretabile», — ca să fiŭ parlamentar,—ne-aŭ făcut să-l vedem că el știe să se pue la rigoare și sub protecția onor. polițiĭ a urbeĭ Bucureștĭ, care ĭ-a stabilit tariful ca birjarilor.

Insă Macedonsky nu se satură nicĭ cu atîta, el maĭ vrea înc'o protecție. In ultimul număr al organuluĭ săŭ, *Lumînarea luĭ Miulescu*, el spune că «Mille, și cu aĭ săĭ» i-aŭ jurat moartea și că, decĭ, el se pune «sub protecția Națiuneĭ».

Națiunea fiind de genul femenin, e natural ca Macedonsky să se pue... sub protecția eĭ. Dar vorba e: de ce dă vina pe «Mille cu aĭ săĭ»? De cînd oare Mille poate fi culpabil de toate protecțiile sub care se instalează asociatul luĭ Cincinat?

L'am văzut pe același «poet al țăreĭ mele» vorbind sub protecția statueĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazu. Atuncĭ tot Mille era vinovat? L'am maĭ văzut sub protecția topoarelor într'o noapte furtunoasă. Eĭ, și?

Maĭ bine, nene Macedonsky, renunță la protecția Națiuneĭ, pentru că Națiunea e o femee foarte ciudată: ea nu acordă nicĭ un fel de subvenție.

Caută-țĭ altă damă și nu maĭ umblà după potcoavele Națiuneĭ!

Vice-Rigolo.

MUNCITORIĬ

Evenimentele din zilele din urmă aŭ pus în scenă un factor noŭ în viața politică: muncitorimea.

Pînă acum muncitorul se ținea depărtat de luptele politice, de oare-ce îĭ era indiferent cine trebuia să învingă. Certurile partidelor nu-l încălziaŭ și luptele lor le privea cu sînge rece de oare-ce știa că ele trebuiaŭ să rămîie sterpe. De aceea luptele politicianilor a fost tot-d'auna superficiale, instrumentele lor de ajungere la putere bătăușiĭ plătițĭ, iar instrumentele de dominare, odată ajunșĭ la cîrmă, poliția și administrația nerușinată.

Acum însă lucrurile încep a se schimba. Muncitorul începe a înțelege că pasivitatea e un sistem greșit, că din nesocotirea cu care-l privesc politicianiĭ burghezieĭ, numaĭ rele poate să decurgă pentru el și pentru țară.

Din ce în ce maĭ mare crește numărul acelora carĭ aŭ ajuns să-șĭ dea seamă de aceasta și să alcătuiască un partid propriŭ. Iar acest partid pretutindenĭ unde s'a afirmat deja, aŭ făcut'o cu tărie și cu izbîndă. Puterea oamenilor acestora e mare căcĭ sînt sincerĭ, inimoșĭ și dezinteresațĭ.

Aceasta s'a văzut in deajuns în zilele trecute. Dacă noĭ am rezistat atîta timp urgieĭ ce s'a rădicat de oameniĭ interesațĭ în potriva noastră, am făcut'o grație numaĭ muncitorilor.

Care gazetă ar fi putut rezista cît am rezistat noĭ? Și noĭ înși-ne cum am fi putut rezista fără concursul devotat al acestor oamenĭ dezinteresațĭ?

Treĭ zile oameniĭ aceștia și-aŭ părăsit atelierele și uneltele, fără să le pese de pierderea salariuluĭ zilnic, fără să gîndească ce aŭ să mănînce — și aŭ stat în permanență lîngă redacția noastră. — Ceea-ce i-a mișcat și i-a adunat e ideia că se va suprima un ziar care le-e simpatic, că prin aceasta se atentează la una din libertățile noastre constituționale cele maĭ scumpe: libertatea preseĭ.

Acest gînd singur i-a călăuzit și n'aŭ stat un moment să calculeze pierderile ce pot suferi: bătăile și închisoarea la poliție.

De aceea azĭ cînd am ajuns a putea iarăși sta de vorbă cu publicul nostru, prima noastră grijă e de a ne întoarce către muncitorĭ, mulțămindu-le pentru concursul dezinteresat ce ne-aŭ dat.

Eĭ aŭ dreptul nu numaĭ la mulțămirea noastră, dar la recunoștința țăreĭ întregĭ pentru că într'un moment de orbire generală, aŭ salvat principiul cel mare al libertățeĭ de a scrie și de a gîndi în țara aceasta.

C.

PATRIOȚIĬ CUȘER

Autorul astor rîndurĭ n'a fost, nu este și nu va fi anti-semit. El lasă această nobilă sarcină pe seama luĭ Polihroniadi și altor Spanachizĭ.

Cu toate astea, cînd vezĭ cine sînt aceĭa carĭ te acuză că nu eștĭ patriot, cînd vezĭ cum toate gînganiile năpădesc pe tine ca să-țĭ spue că n'aĭ sînge tricolor, — fără voia ta eștĭ silit să-ĭ întrebĭ pe eĭ cît sînt de sincerĭ în naționalismul lor.

La două gazete guvernamentale, la *Constituționalul* și la *Independența*, s'a făcut zilele astea caz mare de romînism. La una Dichter, la alta Rubin, scriŭ și perorează în numele celor maĭ sadea sentimente naționale.

Apoĭ n'aĭ dreptul să scuipĭ? Escrocul Dichter, care a stat în pușcărie pentru afacerĭ necurate, — precum vom dovedi cînd vom publica sentința, — vine să ne dea nouă lecțiĭ de patriotism.

Apoĭ să nu morĭ?

Iar Rubin vorbește în locul luĭ Jorj Lahovary, care nu poate lega două vorbe, — și Rubin e tot de legea luĭ Dichter.

Nu ne rămîne acuma, de cît să vedem că Rubiniĭ și Dichteriĭ proclamă pe doctorul Beck ca cel maĭ mare patriot romîn și ne acuză pe noĭ că nu vroim să recunoaștem rabinuluĭ această calitate.

Reh.

INTERVIEWURILE NOASTRE

Ziarul belgian *la Reforme* se ocupă în număru-ĭ de la 3 Iunie, de importantele convorbirĭ ale unuia din redactoriĭ noștri cu prințul Arsenie Caragheorghevicĭ și cu unul din prieteniĭ acestuia, publicate acum cît-va timp în *Adevĕrul*.

După ce resumă principalele puncte ale acestor interviewurĭ, ziarul radical face următoarele juste aprecia țiunĭ:

«Aceste sînt declarațiunile prietenuluĭ intim al prințuluĭ Arsenie Caragheorghevicĭ.

Am fi fericițĭ să vedem îndeplinindu-se previderile sale în privința liberăreĭ Serbieĭ; dar de vor reuși să mături dinastia Obrenovicilor, Sîrbiĭ ar fi foarte înțelepțĭ să nu o înlocuiască cu acea a Caragheorghevicilor.

Istoria lor națională e încărcată de crimele săvîrșite de aceste două dinastiĭ carĭ dacă sînt naționale — Sîrbiĭ fiind aproape chiar singurul popor din Europa cîrmuit de regĭ absolut autohtonĭ — nu-s maĭ puțin primejdioase de cît dinastiile de importațiune. Afară de aceasta Caragheorgheviciĭ aŭ cu Obrenovicĭ acest punct comun de a avea ca strămoș pe un giambaș, ceea ce explică pentru ce moștenitoriĭ lor tratează azĭ pe poporul sîrb ca pe o turmă de vite».

UN PRETENDENT

Prințul Alexe Karagheorghevicĭ, despre care s'a spus că a trimis ziarelor franceze o scrisoare prin care declară că își menține drepturile pe care le-ar fi avînd asupra tronuluĭ Serbieĭ, trimite acum o asemenea scrisoare și ziarelor nemțeștĭ. Dăm aci, drept curiozitate, întreagă această scrisoare, după cum o găsim în *Neue freie Presse*:

Greșală de genealogie

Evenimentele, — zice prințul Alexe, — care se petrec de cîtă-va vreme în Serbia, aŭ dat ocazie întregeĭ prese franceze și engleze să scrie numeroase articole, în care eŭ am observat o greșală de genealogie, o greșală în care a căzut și presa vieneză. De aceea voiŭ să îndreptez această greșală cu ajutorul preseĭ.

Pretendentul legitim

Vorbind de eventualitatea uneĭ schimbărĭ de dinastie în Serbia, presa franceză desemnează ca pretendent legitim pentru tronul Serbieĭ pe prințul Petre Karagheorghevicĭ. Eŭ, — zice prințul Alexe, — am față de patria mea un sentiment al datorieĭ cu mult maĭ puternic, de cît ca să nu-mĭ revindic dreptul meŭ incontestabil de șef al familieĭ Karagheorghevicĭ, ca cel maĭ în vîrstă din linia principală, pentru cazul cînd poporul sîrbesc ar voi vre-odată să-șĭ recheme la domnie prima luĭ dinastie. *A venit momentul cînd cred că trebue să fac cunoscut opinieĭ publice, nu numaĭ că nu voesc să renunț la drepturile mele legitime și imprescriptibile, ci maĭ mult chiar, că sînt hotărît a mi le afirma.*

Arborele genealogic

Arborele genealogic al familieĭ Caragheorghevicĭ se stabilește astfel:

Primul prinț sîrb, acela care a liberat Serbia de sub Turcĭ a fost Gheorghe Petrovicĭ Cerni-Kara-Gheorghe, născut la 1762, asasinat la 1817. In anul 1804 a fost proclamat suveran ereditar al Serbieĭ și șef al familieĭ. Fiul săŭ a fost Alexe Gheorghevicĭ Cerni, născut la 1801 și mort la 1838. Acesta a avut un fiŭ, pe Gheorghe Alexievicĭ, născut la 1827 și care la 1842, cînd Serbia a decretat detronarea luĭ Miloș Obrenovicĭ, era în vîrstă numaĭ de 15 anĭ.

Deși dorința majoritățiĭ poporuluĭ sîrbesc l'a chemat pe el la tron, Scupștina, temîndu-se de greutățile ce ar fi putut rezulta din instituirea uneĭ regențe, a desemnat ca prinț domnitor pe *unchiul* săŭ, prințul Alexandru, fiul maĭ mic al intemeetoruluĭ dinastieĭ.

Cele două liniĭ

Poarta a confirmat la început această alegere, dar Rusia, neliniștită de substituirea ce se făcea în ordinea de succesiune, a protestat, și doĭ comisarĭ, unul rus și altul turc, aŭ fost delegațĭ în principat. Prințul Alexandru a trebuit să se retragă provizoriŭ de la domnie, care s'a încredințat pentru un an uneĭ Caimacamiĭ. Și ast-fel, de și proclamat de Skupștină în Topșider la 14 Sept. 1842, Alexandru în realitate șĭ-a început domnia la 15 Iunie 1843.

El a fost depus la 1858.

Ceĭ doĭ fiĭ aĭ săĭ carĭ maĭ sînt în viață, sînt Petre și Arsenie, carĭ reprezintă așa dar linia maĭ tînără a familieĭ. Linia maĭ bătrînă e reprezentată de scriitorul acesteĭ scrisorĭ, Alexe Karagheorghevicĭ, născut la 1859 și de fratele săŭ Bozidar.

Este evident dar,—zice prințul Alexe,— că el, ca nepot al fiuluĭ celuĭ maĭ mare al întemeietoruluĭ familieĭ Karagheorghe, singur ar putea să ridic pretențiĭ la tronul Serbieĭ.

Renunțările

Frankfurter Zeitung a zis, cu privire la genealogia familieĭ Karagheorghevicĭ că «prințul Alexandru ar fi renunțat la toate drepturile sale în favorul fiuluĭ sĕŭ maĭ mare, prințul Petru». Prințul Alexe rĕspunde: «Alexandru n'a putut să dispună asupra acestor drepturĭ nicĭ în Serbia în anul 1858 în momentul abdicăreĭ sale, nicĭ pe patul sĕŭ de moarte la Timișoara, în anul 1885, de oare-ce la 1858 maĭ trăia prințul George, fiul frateluĭ sĕŭ maĭ mare și acesta singur avea dreptul la tron, pe care l-am moștenit eŭ, ca fiul sĕŭ cel maĭ mare, la moartea luĭ în anul 1884».

Această scrisoare a prințuluĭ Alexe e datată din Salzburg, 16 (28) Maiŭ.—Cum însă revoluția ce se bănuia că putea să izbucnească în Serbia n'a izbucnit încă,— interesul eĭ de actualitate se amînă,— pentru altă dată.

Vest.

CONFEDERAȚIA BALCANICĂ

Citim în la *Petite République* că la Paris s'a format o ligă pentru propagarea ideeĭ de confederație Balcanică.

Zilele trecute s'a ținut o întrunire maĭ mare, la care aŭ participat cetățenĭ romînĭ, grecĭ, bulgarĭ, sîrbĭ, macedonenĭ, albanejĭ și armenĭ și care a votat statutele noueĭ ligĭ, prezintate de o comisie provizorie ce fusese ținută maĭ nainte.

S'a adoptat de asemenea un apel redactat și prezintat de comisie.

S'a ales în sfîrșit un comitet permanent de 11 membri.

Iată cele două articole dintîiŭ ale statutelor, carĭ arată scopul Ligeĭ:

Art. I. — Se întemeiază la Paris o ligă avînd scopul de a urmări ideia confederațiuneĭ tuturor popoarelor Europeĭ Orientale și ale Asieĭ micĭ.

Art. II. — Aceste popoare sînt: 1. Grecia cu insula Creta; 2. Serbia cu Bosnia-Herzegovina; 3. Bulgaria; 4. Romînia; 5. Muntenegru; 6. Macedonia și Albania carĭ ar forma un stat liber și federativ; 7. Tracia cu Constantinopole ca oraș liber și reședință a delegaților statelor confederate; 8. Armenia și Asia mică cu insulele litoraluluĭ eĭ.

Din apelul pe care liga îl va tipări și rĕspîndi în maĭ multe limbĭ în țĕrile interesate, ziarul parizian extrage următoarele:

«Liga face apel la toată presa europeană fără deosebire de opiniĭ politice, în speranța că bine-voitorul eĭ concurs nu-ĭ va lipsi. Ea se adresează de asemenea la toate persoanele ale căror ideĭ se apropie de ale eĭ, și maĭ ales la generoșiĭ prietenĭ și apărătorĭ aĭ popoarelor balcanice, precum și partizanilor principiuluĭ federativ ca soluțiunea cea maĭ rațională ce poate să împiedice conflictele de a se produce cu națiunile micĭ».

Liga primește ca membriĭ cetățenĭ de orĭ-ce naționalitate, fără deosebire de rasă saŭ de religie.

Reședința comitetuluĭ e la Paris Auteuil; 5 rue Théophile Gautier.

V.

PENTRU POSTERITATE

Din informațiile uneĭ gazete din Capitală:

„Pe movila din Cișmigiŭ s'a găsit cadavrul unuĭ om. S'a constatat că acest nenorocit, murin din urma unuĭ anevrism, s'a culcat acolo.

S'a culcat după ce-a murit!

* * *

Agenția romînă ne trimite următoarea depeșă:

Bruxelles. — Journal de Bruxelles zice, contrariul aserțiunilor ziarelor streine, că *banda* de pămînt vîndută Engliterei nu atinge nicĭ un punct al graniței posesiunilor germane din Africa.

Banda de pămînt! O fi banda luĭ Mărunțelu, Soare, Lună, Pămînt?

Cr.

MICHEL THIVARS

LOJA No. 12

La pagina a patra a unuĭ ziar *high-life*, la rubrica: «Căsătoriĭ bogate», apăru într'o zi următorul anunț ispititor:

Orfană. — *Un domn, tutore al uneĭ copile de 20 anĭ, frumos distinsă, 10 milioane, ar dori să-șĭ mărite pupila cu un domn distins 25—45 anĭ. — Nu se caută la avere. — A se adresa sub inițiala W. 37 la administrația ziaruluĭ. — Agențiile escluse.*

Nu e nevoe de spus, că a doua zi scrisorile cădeaŭ ca grindina la adresa W. 37. Intr'un interval foarte scurt se adunaseră peste cincĭ sute.

După cîte-va zile, vicontele de Castel-Ladèche, unul dintre ceĭ cincĭ sute, primea respunsul următor:

«Domnule,

«Deslușirile pe care v'ațĭ luat osteneala de a mi-le da asupra pozițiuneĭ D-v. sociale, asupra gusturilor D-v., etc. mă mulțămesc pe deplin.

«Cît despre epitropisita mea, trebue să vă spun, că, fiind destul de bogată pentru doĭ, ea ține să-șĭ ofere luxul, dar vaĭ! în vremea noastră, al uneĭ căsătoriĭ din dragoste. Rămîne de știut dacă-ĭ vețĭ plăcea.

«Nu vă voiŭ ascunde, de alt-fel, că vederea fotografieĭ D-v. n'a părut a-ĭ face nicĭ o neplăcere... din contra!

«Aceasta mă îndeamnă să vă pregătesc o întîlnire cu dînsa. Voițĭ să veniți, Mercurĭ 15 c., la teatrul Folies Fantastiques? Noĭ vom ocupa, pupila mea și cu mine, loja No. 12 și ne va face plăcere să vă primim între actul întîiŭ și al doilea.

«Primițĭ, etc.

«Semnat: W. 37».

Castel-Ladèche, dintr'o săritură, ajunse la teatrul Folies Fantastiques.

— Un fotoliŭ de orchestră! ceru el, abia trăgîndu-șĭ sufletul.

— Pentru azĭ?

— Nu, pentru 15.

— Nu maĭ este.

— Cum?

— Toată sala e vîndută pentru ziua aceea.

— Ce păcat! Vicontele stărui. De geaba! De la galerie pînă jos totul era prins. Nu se găsea nicĭ o jumătate de scaun.

Ferestruia caseĭ se închise fără milă. Castel-Ladèche ieși plouat.

La ușa teatruluĭ se apropiă de dînsul un individ cu pălăria cafenie.

— F'toliu de-orches' Dom'le!

— Du-te draculuĭ!

— Pentru reprezentația de la 15!

— Cum aĭ zis?

Individul zîmbi mefistofelicește și intră la un negustor de vinurĭ. Castel-Ladèche, cu o rază de speranță în ochĭ, îl urmă pînă în odaea de din dos.

— Un f'toliu bun, Dom'le,... rangu'ntîiŭ... numerotat...

— Il ieaŭ.

— 20 de francĭ!

— Aoleŭ!

— Nicĭ unul maĭ puțin! declară cu răceală samsarul punînd biletul în buzunar.

Vicontele se strîmbă, dar plăti în cele din urmă și-șĭ luă biletul șoptind:

— Noroc că l-am găsit și pe ăsta!

Seara de 15 fu trecută în analele teatruluĭ Folies-Fantastiques.

Sala mică era plină ca oul. Peste tot locul fracurĭ cu floarea la butonieră, fracurĭ și iar fracurĭ! Gardistul de serviciŭ nu putuse găsi nicĭ un locșor, nicĭ măcar pe genunchiĭ vre-uneĭ lucrătoare din teatru.

Sungură o lojă, asupra căreia eraŭ îndreptate toate binoclurile, loja No. 12 era goală.

In antract, zisele fracurĭ se împrăștiară prin ganguri. Imprejurul lojeĭ No. 12 era un adevărat furnicar.

Actul al doilea începu.

Și loja No. 12 remînea ermetic închisă și neschimbat deșartă.

* * *

In vremea asta, la cafeneaoa teatruluĭ se afla o bandă de bărbiĭ albastre, care beaŭ bere după bere și înghițeaŭ munțĭ de varză acră.

Berlingot, comicul cel gros de la Folies-Fantastiques, în beneficiul căruia se dădea representația, prezida părintește acest ospăț.

— Dați-ĭ înainte, copiĭ! strigă el, bețĭ, mîncațĭ, umpleți-vă buzunarile..... Eŭ plătesc!

— Ce noroc are și Berlingot ăsta!

În momentul acesta, mititica Angela, care-și isprăvise rolul în actul al doilea, năvăli în cafenea zăpăcită.

— Duceți-vă de vedețĭ, strigă ea, se bat în sală!...

— Se bat?

— Da, niște tipurĭ în frac, carĭ îșĭ trag la bastoane... Nu se știe pentru ce.

— Eŭ știŭ, zise Berlingot liniștit. Din pricina lojeĭ No. 12.

— Dar nu e nimenĭ în loja aceea, zise mirată Angela.

— Tocmaĭ!

Și borțosul Machiavel de Berlingot adaose clipind din ochĭ.

— Loja No. 12 e o păcăleală a mea... pentru a fi sigur că-mĭ umplu sala!

Castel-Ladèche nu primise o scrisoare, ci o circulară.

Trad, de **Hus.**

CRIZA DIN UNGARIA

Budapesta, 23 Maiŭ. — *Camera deputaților.* Mare îmbulzeală. D. Wekerle declară că ministerul și-a dat demisiunea pentru-că Coroana n'a acordat toate garanțiile cerute de guvern. Impĕratul a luat act de demisiune, însă n'a făcut încă cunoscută decisiunea sa definitivă. De aceea, primul ministru crede că nu este convenabil a se discuta motivele demisiuniĭ și cere amînarea.

D-sa va desvolta peste cîte-va zile motivele demisiuniĭ. Contele Khuen Hedervary n'a primit misiunea de a forma cabinetul, ci numaĭ de a se orienta în privința situațiuniĭ.

După o vie discuțiune, D. Wekerle repetă că nu e încă o hotărîre formală în privința demisiuniĭ cabinetuluĭ și simpla politeță cere a nu se discuta motivele eĭ, înainte de a fi primită în mod oficial.

Camera a adoptat propunerea de amînare a D-luĭ Wekerle.

D. Wekerle a făcut acea declarație la Camera Magnaților, care s'a amînat pînă după soluțiunea crizeĭ.

Budapesta, 23 Martie. — Impăratul a primit după amiazĭ pe D. Khuen Hedervàry într'o audiență scurtă; apoĭ pe D. Banffy, președintele Cameriĭ deputaților și pe D. Szlavy, vice-președintele Cameriĭ Magnaților, în audiențe prelungite.

Aceste treĭ personagiĭ aŭ conferit apoĭ cu D. Wekerle.

D. Hedervàry a maĭ conferit cu deputatul Koloman Szell.

— *D. Wekerle a primit după amiazĭ o scrisoare autografă a împăratuluĭ prin care îĭ anunță că demisiunea sa este primită și îl însărcinează să gireze în mod provizoriŭ afacerile.*

Probabil că va fi primit mîine în audiență.

Viena, *23 Maiŭ. — Știrĭ concordante din Budapesta spun că comitele Khuen Hedervary a informat azĭ pe împĕrat că n'a izbutit în misiunea sa și că îșĭ depune mandatul.*

Maĭ multe ziare din Viena și Budapesta cred, prin urmare, că *soluțiunea cea maĭ bună a criseĭ ar fi de a se însărcina din noŭ D. Wekerle cu formarea cabinetuluĭ, renunțînd, însă la numirea de noui magnațĭ. Aceasta ar echivala cu reconstituirea cabinetuluĭ Wekerle fără miniștri Szilagyi și Csàky.* Cu toate acestea, nimic nu e sigur.

PENTRU CE A CAZUT STAMBULOV?

Ni se scrie din Berlin:

Toată lumea neinițiată în misterele politiceĭ bulgare a rămas uimită aflînd despre demisiunea luĭ Stambuloff, dictatorul Bulgarieĭ.

Ziarele vieneze, stipendiate de guvernul bulgar, daŭ ca motiv al neașteptateĭ retragerĭ a luĭ Stambuloff sănătatea luĭ zdruncinată. Cele-l'alte ziare streine daŭ frîŭ liber închipuireĭ redactorilor lor și vor să pue această retragere în legătură cu o viitoare împăcare a Rusieĭ cu Ferdinand de Coburg.

Adevărul e însă cu totul altul.

Stambuloff a căzut din pricina uneĭ aventurĭ de alcov de cea maĭ rușinoasă specie.

Iată amănuntele pe care le dă ziarul *Vorwaerts* din Berlin asupra acesteĭ afacerĭ scandaloase:

Se știe că nu de mult a isbucnit o ceartă între Stambuloff și ministrul de rĕzboiŭ Savoff. Acest din urmă a provocat chiar la duel pe șeful și fostul săŭ prieten; dar duelul n'a avut loc pentru că Stambuloff nu numaĭ că a dat afară din minister pe Savoff, dar l'a și gonit din țară.

Motivul certeĭ? D. Savoff, care are o nevastă tînără și o soră foarte frumoasă, a venit într'o zi acasă, la un ceas în care de obiceĭŭ se afla la minister, și a găsit pe șeful și prietenul Stambuloff—care ținea ca miniștri să observe strict orele de cancelarie—în camera de culcare și într'o situație, care-l decise să tragă șefuluĭ săŭ o bătae strașnică.

Pe urmă 'ĭ puse în mînă un pistol somîndu-l să se bată imediat și, de oare-ce Stambulov se codea, Savov îĭ trase cîte-va picioare și-l aruncă pe scărĭ pînă afară în stradă.

Din mărturisile neveste sale, Savov află că și sora sa, care locuia la dînsul, căzuse victima brutalitățeĭ luĭ Stambulov.

Savov provocă din noŭ la duel pe pîngăritorul cinsteĭ sale casnice, dar Stambulov nu numaĭ că nu acordă nicĭ o satisfacție vechiuluĭ săŭ prieten, dar îl goni cu escortă peste hotar.

Stambulov a avut dese orĭ asemenea aventurĭ, el era mosafirul nelipsit al tuturor caselor de desfrîŭ din Sofia și nu se sfia să le viziteze ziua nămeaza mare în plină uniformă.

Asta nu-l împiedica să se ridice cu indignare în contra socialiștilor imoralĭ, «carĭ vor comunitatea femeilor și dragostea liberă».

Scandalul acesta aproape fără seamăn ĭ-a făcut situația imposibilă și el a căzut tocmaĭ cînd se credea maĭ tare.

DIN FOCȘANI

(Corespondență particulară a *Adevĕruluĭ*)

Furturile de la primărie. — Funcționariĭ primărieĭ. — La dr. Babeș. Grădina publică

Furturile de la primărie

Sub-casierul primărieĭ de aicĭ, numit Mironescu, a fost depus sub acuzație de delapidare.

Acest individ opera în modul următor: Pentru taxele accizelor trecea în cotaore sume maĭ micĭ de cît cele prevăzute în chitanțele liberate. Primăria a fost frustată ast-fel de vre-o 10,000 de leĭ.

Acum în urmă, văzînd că există bănuelĭ în contra luĭ, sub-casierul a luat registrele în chestie și le-a svîrlit în Putna; ele aŭ fost găsite de un țăran și aduse primărieĭ.

Funcționariĭ primărieĭ

Primăria din Focșanĭ suferă de un mare neajuns: o bună parte din funcționarĭ sînt oamenĭ luațĭ la întîmplare, fără nicĭ o pregătire și nicĭ o pricepere pentru funcțiile pe care le ocupă.

Negustorĭ sărăcițĭ, arendașĭ scăpătațĭ, oamenĭ carĭ habar n'aŭ de cum pot fi administrate interesele uneĭ comune, sînt pușĭ în slujbe la Primărie.

Sperăm că Primarul din Focșanĭ, în urma celor întîmplate cu sub-casierul, va lua măsurĭ ca să curețe primăria de toate elementele primejdioase saŭ inutile care furnică prin toate slujbele.

La Dr. Babeș

Am spus în corespondența trecută că un cîine turbat a mușcat, maĭ zilele trecute, maĭ multe persoane.

Cincĭ din ceĭ mușcațĭ aŭ fost găsițĭ de autoritățĭ și trimișĭ imediat în cura D-ruluĭ Babeș.

Grădina publică

Focșaniĭ avea o grădină publică destul de frumușică, dar era prea mică față de populația orașuluĭ.

Anul acesta primăria a expropriat încă cîte-va terenurĭ în jurul vecheĭ grădinĭ, și a creat ast-fel o grădină destul de întinsă, care se întinde de-a lungul jumătățeĭ bulevarduluĭ, avînd un aspect foarte frumos și atrăgător.

* * *

In afară de asta, orașul ducea o lipsă simțită de un loc maĭ vast unde populația să găsească aer curat, verdeață și răcoare.

Imprejurimile orașuluĭ sînt triste; pline de bălțĭ infecte, așa că plimbările în afară de bariere nu prezintă nicĭ o atracție.

Există însă, la o depărtare de 2 chilometre de oraș, o pădure a statuluĭ foarte frumoasă și destul de mare. Primăria a cerut statuluĭ să-ĭ cedeze o parte din această pădure ca să creeze un parc pentru plimbarea și desfătarea orășenilor.

Statul a încuviințat cererea primărieĭ, parcul va fi creat, iar pădurea va fi unită cu orașul printr'o alee de copacĭ.

Focșăneanu.

PANICA DIN FOCȘANĬ

O mare panică domnește în Focșanĭ. Toate prăvăliile aŭ lăsat obloanele, oamenii îșĭ părăsesc casele și fug prin pădurĭ, trenurĭ exprese circulă toată ziua, felinarele nu se aprind, te-aĭ crede într'un cimitir.

Bătrîniĭ spun că n'aŭ pomenit atîta zarvă nicĭ în vremea zavereĭ, iar clopotele de la bisericĭ sună într'una.

Pe cine întrebĭ de ce fuge, nu știe să-țĭ răspundă. Fie-care îșĭ face numaĭ cruce și aleargă înainte, par'c'ar fi urmărit de o inundație.

In primele momente s'a crezut că e holeră; dar s'a observat că mediciĭ nu iaŭ nicĭ o măsură.

Pe urmă, s'a răspîndit vorba că vine Mărunțelu în fruntea uneĭ cete de vre-o cincĭ-zecĭ de bandițĭ; dar și părerea asta s'a dovedit că-ĭ falșă, de vreme-ce chiar bandițiĭ fugeaŭ de frică.

Babele spuneaŭ că vine o cometă, care va arde tot pămîntul; s'a constatat însă că 'n adevăr a venit o cometă, dar a dispărut și ea.

Tocmaĭ erĭ s'a aflat adevĕrul:

— *Vine maiorul Coeea, avansat locotenent-colonel și mutat la Focșanĭ.*

De atuncĭ oamenii fug și maĭ tare,—orașul pare pustiŭ.

Foc.

DIN RÎMNICU-SARAT

(Corespondență particulară a *Adevĕruluĭ*)

Incendiul de la gară

Duminică dimineața, o scîntee de la o mașină a căzut pe linia care duce la magazia găreĭ. In fața magazieĭ se afla un vagon încărcat cu petroliŭ, din care probabil din neglijență, cursese o oare-care cantitate de petroliŭ pe roate și pe șine.

Imediat petroliul curs pe pămînt a luat foc; focul s'a comunicat la vagon care s'a aprins făcînd o explozie îngrozitoare. Toțĭ funcționariĭ găreĭ, la auzul explozieĭ, aŭ dat fuga înspre magazie să vadă ce e. Deja magazia luase foc precum și 11 vagoane încărcate cu diverse mărfurĭ.

Pompieriĭ aŭ venit dar n'aŭ putut scăpa nimic. Eĭ s'aŭ mulțumit să izoleze magazia.

După cîte-va ore, din marea de flacărĭ nu maĭ rămăsese de cît o grămadă de ruine fumegînde.

Printre grămezile de cărbunĭ, se vedeaŭ șine întortochiate, sucite, strîmbe, scheletele de fier ale celor 12 vagoane arse.

Pagubele nu se cunosc încă, dar trebue să fie enorme. Atît magazia cît și vagoanele eraŭ încărcate cu mărfurĭ.

Lunĭ aŭ venit vre-o cîțĭ-va mecanicĭ din Buzăŭ ca să vadă ce-ĭ de făcut cu vagoanele arse.

Vre-o cincĭ din ele aŭ putut fi reconstituite în parte și puse pe șinĭ, cele-l'alte sînt o masă informă de fier topit din care nu se poate face de cît cel mult potcoave pentru dobitoacele din vina cărora s'a produs sinistrul.

Corespondent

LITERATURĂ ZILNICA

Am spus-o și o repetăm:

Mercur e zeul a tot săpînitor al Țăreĭ ăsteia; Madame Erato, Thalia, Melpomena e tutti quanti, s'aŭ dus pe copcă,—Parnasul pustiu, vede cu durere, cum viitoriĭ săĭ chiriașĭ aŭ abandonat Muzele pentru tesghea.

Un svon, ce de cîtă-va vreme iea o consistență tot maĭ mare vine să confirme acest dureros adevăr.

E vorba ca spiritualul D-r Porcilă în asociație cu talentatul poet Vlahuță, să deschiză în curînd un magazin de afrodisiace pentru uzul burtă-verzimeĭ de ambe-sexe.

Se zice, că deja s'ar fi împărțit Onor. P. T. Publiculuĭ prospectele necesare făptuite în versurĭ și care fac *marț*, cunoscutele poiezele prin care Radivon îșĭ recomandă *mărțișoarele* sale.

Dăm ca specimen pentru astă-zĭ un quatren din sus pomenitul prospect:

Sexagenarĭ, ce jinduițĭ
Virilitatea tinerețeĭ,
De vrețĭ puterĭ să dobîndițĭ
Luațĭ grabnic hapurile «Vieței».

Cîștig bun!

Namuna.

PENTRU „CONSTITUȚIONALUL"

Obscura foaie care apare pentru uzul ministerelor junimiste, și despre care unul din patroniĭ săĭ, D. P. Carp, spune că n'are măcar *meritul de a fi plictisitoare*, a luat cîmpiĭ cu totul.

In număru-ĭ de ierĭ, numitul ziar, începe a spune că *Adevĕrul* e ziarul clubuluĭ muncitorilor, pentru motivul că maĭ mulțĭ muncitorĭ aŭ sărit ca să apere libertatea preseĭ.

Apoĭ, ziarul unde înflorește mutra infectuluĭ Dichter, are nerușinarea să spuie că poliția și-a făcut datoria să oprească, la timp, o manifestație care ar fi putut lua un caracter de o mare gravitate.

Dar ce fel a fost oprită manifestația, cînd și azĭ se văd obloanele de-fer ale *Adevĕruluĭ* stricate, iar administrația tipografieĭ devastată?

Ce fel aŭ oprit manifestanțiĭ, cînd aŭ

FOIȚA ZIARULUI *ADEVERUL*

150

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

LXXIV

Ida Cleveland

— Mama D-tale, Ida Clevelaud, era fata unor părințĭ nobilĭ și bogațĭ, carĭ locuiaŭ în comitatul Hereford. Și azĭ încă locuitoriĭ comitatuluĭ acestuia îșĭ aduc aminte de Cleveland *esquid*, de la Cleveland Parc.

Ea făcu o pauză, adîncită parcă în gîndurĭ. Amintirea eĭ o duce spre tinerețea sa; uită prezența Roseĭ și a luĭ Robert Merton.

— Acum treĭ-zecĭ și șapte de anĭ, urmă ea în sfîrșit, intram în Cleveland Parc cu tînăra mea stăpînă, miss Lydi Desmond, care se măritase cu Clevelaud esquire. O slujiam în calitate de cameristă a fost o vreme fericită pentru mine, căcĭ D-l și D-na Clevelaud eraŭ prea fericițĭ în dragostea lor pentru a nu fi bunĭ și îngăduitorĭ față cu servitoriĭ lor. Clevelaud Park era una din cele maĭ frumoase proprietățĭ din partea loculuĭ și stăpînul eĭ se bucura de cea maĭ mare stimă.

— Bunicul meŭ? întrebă Rosa.

— Da, sărmanul! Eram lîngă stăpînă-mea cînd ea dădu naștere miceĭ miss Ida. De fericirea pe care o gusta pe lîngă femeea sa și de bucurie pentru nașterea copiluluĭ, D. Cleveland nu maĭ știa ce să facă. Clopotele satuluĭ sunară de dimineața pînă seara, arendașiĭ se adunară în parc pentru a chefui în sănătatea tinereĭ moștenitoare. Vaĭ! Inainte de revărsatul zorilor, D-na Cleveland îșĭ dădu sufletul, iar bărbatul se zbătea ca un nebun, nevoind să se depărteze de patul de durere.

— Sărmanul bunic!

— Da, copila mea, din ziua aceea și pînă la moarte nu maĭ fu fericire pentru dînsul și nenorocirile mameĭ D-tale, biata orfană, începeaŭ deja. O dădură în îngrijirea mea și ar fi trebuit ca eŭ să-ĭ fiŭ o a doua mamă. Sărmana copilă!

Bătrîna se opri o clipă, apoĭ urmă:

— Pierderea femeeĭ sale zdruncină așa de răŭ pe D. Cleveland, în cît credeam că-șĭ pierde mințile. Doctoriĭ ceĭ maĭ marĭ din Londra fură chemațĭ și eĭ îl sfătuiră să călătorească cu copilul săŭ. Părăsirăm decĭ Anglia și ne duserăm să vizităm țărĭ străine.

Lipsa noastră ținu doĭ saŭ treĭ anĭ și cînd ne întoarserăm, mediciĭ spuseră că stapînul meŭ e complect vindecat.

Dar, după părerea mea, nu maĭ era același om, căcĭ alt-fel n'ar fi căzut în cursa unuĭ mișel, care a atras asupra luĭ ruina și mizeria.

Trecură mulțĭ anĭ în liniște, pînă cînd D-ra Ida ajunse la vîrsta de șapte-sprezece anĭ. Bietul tată-săŭ o adora; nu voise să se maĭ însoare, temîndu-se că o mamă vitregă va face să sufere copila sa iubită; așa că alintată de toțĭ, tînăra moștenitoare vedea că nimic nu-ĭ se refuză, orĭ-ce ar fi cerut. Era mîndră, încăpățînată și iute, dar așa de frumoasă, așa de generoasă, așa de hotărîtă, în cît nu se putea să n'o iubească toțĭ. In ce mă privește, o iubeam ca pe fiica mea și mĭ-așĭ fi îndeplinit datoriile către dînsa, dacă n'așĭ fi avut un cusur mare.

Rosa se uită cu mirare la aceea care vorbea.

— Da, copila mea, veĭ întreba care e acel cusur? Un cusur care se capătă ușor și care se pierde greŭ: zgîrcenia. Patima asta păcătoasă a făcut să se comită cele maĭ multe crime de care sînt capabilĭ oameniĭ. Aveam cincĭ-zecĭ de anĭ și de două-zecĭ de anĭ primeam o leafă strălucită și o mulțime de darurĭ de la generosul meŭ stăpîn. N'aveam nicĭ o rudă, care să fi avut nevoe de baniĭ meĭ și poate că, dacă a-șĭ fi făcut pomenĭ, n'așĭ fi învățat să iubesc aurul. Din lună în lună, din an în an îmĭ adunam decĭ economiile; ajunsesem să am un portofoliŭ ticsit de bancnote. Ceĭ maĭ mulțĭ zgîrcițĭ adună aur, simt o plăcere să-l aștearnă dinaintea ochilor lor și să-l facă să le sune printre degete; dar pentru mine bucuria cea maĭ mare era să întind pe masă foițele astea subțirĭ și să mă gîndesc, că hîrtia asta ușoară, pe care vîntul putea s'o ia, avea o valoare mare.

Cam pe vremea cînd stăpînă-mea împlinea 17 anĭ, stăpînul făcu cunoștință unuĭ aristocrat, care avea în vecinătate o casă de vînătoare. Acest boer era cel puțin de 40 de anĭ și drăguța de miss Ida abia de 17; totușĭ eĭ se iubiră de la prima vedere și nu eraŭ fericițĭ de cît aflîndu-se singurĭ. D. Cleveland nu observase nimic și noĭ servitoriĭ găseam ciudat lucru ca amorezatul, în loc să se declare și să ceară pe față mîna Ideĭ, se mulțămea să vie din ce în ce maĭ des să pue stăpînire pe inima Ideĭ. Negreșit, eŭ vedeam ce se petrece; dar aveam o părere așa de bună despre acest om, care era foarte bogat și-mĭ dădea bacșișurĭ de cîte orĭ venea, în cît nu-mĭ închipuiam că s'ar putea întîmpla vre-o nenorocire Ideĭ din pricina luĭ.

Lucrurile se petrecură ast-fel cîtă-va vreme și trebue să spun că o împrejurare mă neliniștea maĭ mult de cît dragostea domnișoareĭ Ida către streinul acesta: de cîte orĭ venea la Cleveland Park, el și cu stăpînul meŭ nu părăseaŭ masa de joc toată seara. Tînăra mea stăpînă se punea la piano, cînta din gură; dar, adîncițĭ în cărțile lor eĭ abia o ascultaŭ. Intr'o seară pe cînd duceam lumînarea la miss Ida, mi se păru că aud sunînd zarurĭ.

Cum iubeam baniĭ, asta mă nelinişti, pentru că știam că oameniĭ cinstițĭ maĭ curînd pierd de cît cîștigă la jocul acesta. Totuși m'am mîngîiat zicîndu-mĭ că, acasă la dînsul și în tovărășia unuĭ prieten, averea stăpînuluĭ meŭ nu putea să fie în primejdie. Cît de puțin cunoșteam lumea!

Sezonul din Londra era să se deschidă și într'o zi D. Cleveland vesti pe fiică-sa că, avînd treabă la Londra, va sta acolo vr'o lună saŭ două. Ida se bucură mult de această călătorie și de gîndul că va fi prezentată la curte și-șĭ va face debutul în lume, după dreptul ce i-l dădea nașterea sa; ea credea că va însoți pe tată-săŭ, dar spre marea eĭ uimire află că el trebuia să fie singur acolo, că niște afacerĭ iar nu plăcerile îl chemaŭ la Londra și că o va duce acolo în anul următor. Pentru întiia oară în viață ea încerca un refuz din partea tatăluĭ săŭ și asta o jigni mult, dar nu stărui, căcĭ D. Cleveland îĭ vestise hotărîrea sa cu un ton sever.

(Va urma).

operat o oră întreagă, cu topoare şi ciomege, în faţa cordonului de agenţi ce sta la intrarea pasajului Karagheorghevici în faţa tistului Solomonescu şi a maĭ multor comisarĭ?

Unde vede dar «Constituţionalul» că poliţia, dragă sufletuluĭ săŭ, şi ar fi făcut datoria?

Care-ĭ actul de apărare a libertăţilor noastre, saŭ a proprietăţeĭ private ameninţate, îndeplinit de poliţia D-luĭ Rasty?

Şi lucrul e cu atît maĭ grav, cu cît atît D. Mille, ca reprezentant al proprietaruluĭ imobiluluĭ, cît şi proprietarul tipografieĭ aŭ fost la poliţie şi aŭ cerut ajutorul eĭ. Ziarul junimist tăgădueşte şi aceasta, dar din nenorocire sînt acte la poliţie, care o dovedesc.

Ar face bine dar *Constituţionalul* să nu maĭ vorbească de «minciunile» altora, cînd tot ce spune el nu e de cît o ţesătură de minciunĭ şi infamiĭ.

INFORMAŢIUNI

Congresul studenţilor, care se va ţine anul acesta în Constanţa, se va maĭ aduna şi în Bucureştĭ, în luna Octombre, cu ocazia expoziţiuneĭ cooperatorilor Romînĭ.

Hotărîrea consiliuluĭ de miniştri, în ceea ce priveşte repartiţiunea acţiunilor Bănceĭ Agricole, va fi publicată mîine saŭ poimîne.

Sinuciderea din strada Mina

In seara de 22, pe la orele 10, lucrătorul cizmar Iosif, de loc din Piteştĭ, în etate de 22-23 anĭ, s'a sinucis trăgîndu-şĭ un foc de revolver în cerul gureĭ.

Acest lucrător era de 10 zile în atelierul de cismărie al D-luĭ Solomon, din str. Mina No. 3.

D. procuror Miclescu a fost erĭ la faţa loculuĭ şi a aflat următoarele:

Cu cite-va ceasurĭ înainte, lucrătorul fusese la Moşĭ, de unde probabil a *cîştigat* revolverul, el neavînd de cît 5 leĭ daţĭ de stăpînul săŭ; fusese lăsat apoĭ acasă în lipsa şefuluĭ; acesta la reintoarcere, văzind că nu-ĭ deschide nimenĭ, intră pe fereastră şi atuncĭ, aprinzînd lampa, văzu pe lucrătorul Iosif trîntit pe o ladă, cu capul pe o perină care era arsă ca de o palmă; picioarele nenorocituluĭ eraŭ vîrîte sub masă, o mînă atîrnată în jos; pe masă s'a găsit o cutie cu gloanţe, 1 leŭ 25 banĭ şi nişte fărămiturĭ de pîine.

Glonţul a intrat prin cerul gureĭ şi a eşit prin frunte.

Nu s'a putut afla cauza care a împins pe nenorocit la acest act disperat. Erĭ, pe la orele 3 cadavrul a fost transportat la Morga.

Ni se scrie din Dorohoiŭ că în noaptea de 18 spre 19 corent, a ars fabrica de spirt a D-luĭ Ioan Manoliu de pe moşia D-sale Zvoriştea din jud. Dorohoĭ.

Fabrica era exploatată de D. Abraham Wechsler. Pagubele se urcă la peste 60 miĭ leĭ, însă fabrica a fost asigurată la societatea «Dacia-Romînia».

In zilele de 21, 22 Iunie se va ţine în Bucureştĭ, congresul extraordinar al Ligeĭ; membri acestuĭ congres, vor fi aleşĭ din noŭ de către secţiunele respective.

Acest congres, va avea să se pronunţe asupra demisiilor din comitetul Ligeĭ şi eventualmente să aleagă un noŭ comitet.

Lucrările de restauraţiune ale palatuluĭ Cotrocenĭ urmează cu mare activitate; consilul de miniştri a aprobat deschiderea pe seama ministeruluĭ domenilor unuĭ credit de *20 de miĭ de leĭ,* pentru luminarea palatuluĭ cu electricitate.

Numaĭ luminutul 20,000 de leĭ! Se vor lumina oare vr'odată şi ceĭ carĭ locuesc în acel palat?

Serbările proiectate pentru nunta de argint a Regeluĭ şi a Regineĭ nu se vor maĭ face din cauză că Regina nu voeşte a se maĭ întoarce în ţară.

Se va oficia numaĭ un Te-Deum la Mitropolie.

D. Take Ionescu a adresat o circulară directorilor şcoalelor primare, invitîndu-ĭ ca să excludă de la examene pe aceĭ elevĭ străinĭ, carĭ nu şĭ-aŭ plătit taxele şcolare conform legeĭ.

Avis părinţilor.

Comitetul executiv al Ligeĭ Culturale va da diseară un banchet în onoarea D-luĭ Roberto Fava, reprezintantul preseĭ italiane, care se va întoarce mîine la Roma.

D. Al. Marghiloman va pleca în străinătate în primele zile ale luneĭ viitoare.

Copilul D-luĭ Rosemberg care a fost călcat ierĭ de tramvayul No. 6, se află foarte grav bolnav; amîndouă picioarele îĭ sînt frînte.

D-rul Răuţoi, medic al spitaluluĭ de copiĭ—unde se află internat copilul—a zis că vor trebui amputate ambele picioare.

Incendiul care s'a declarat în gara R.-Sărat, a produs căilor ferate o pagubă de peste 20 miĭ de leĭ; iar negustorilor, carĭ aveaŭ mărfurĭ în vagoanele şi magazia care aŭ ars, le-a produs o pagubă de peste 40 de miĭ leĭ.

In ziua de 29 Maĭ va începe concursul pentru ocuparea posturilor vacante de auxiliarĭ aĭ serviciuluĭ telegrafo-postal; pînă acum sînt înscrişĭ 40 de candidaţĭ.

Starea semănăturilor

Din rapoartele consulilor austriacĭ din ţară adresate ministeruluĭ de externe din Viena asupra stăriĭ semănăturilor, extragem următoarele detaliĭ interesante:

Raportul consulatuluĭ general din Bucureştĭ: In general semănăturile staŭ bine. S'a semănat maĭ mult grîŭ şi orz ca anul trecut şi ast-fel terenele arabile s'aŭ maĭ înmulţit. Rapiţa s'a compromis în cea maĭ mare parte şi în locul eĭ s'a semănat porumb. Semănăturile de primăvară aŭ ieşit bine şi se desvoltă în mod satisfăcător. S'a semănat maĭ mult porumb ca anul trecut. Secara şi ovăzul sînt excelente. Viile şi grădinile de fructe se desvoltă bine.

Raportul consulatuluĭ din Iaşĭ: Clima fiind favorabilă, toate cerealele se desvoltă bine; în Moldova şi maĭ ales în spre părţile Carpaţilor, recolta va fi foarte bună. Dar prin ţinuturile din regiunea Prutuluĭ, prevederile pentru recoltă sînt puţin maĭ nefavorabile. Secara şi ovăzul sînt bine, rapiţa s'a distrus. Terenul semănat cu grîŭ s'a mărit faţă de anul trecut cu 25 la sută, iar terenul semănat cu rapiţă a scăzut cu 20 la sută.

Raportul consulatuluĭ din Galaţĭ: Semănăturile de toamnă staŭ destul de bine. Seceta ce a durat timp atît de îndelungat, a produs o influenţă păgubitoare asupra vegetaţiuneĭ. Semănăturile de primăvară, după o muncă grea şi stăruitoare aŭ ieşit destul de bine.

Un accident s'a întîmplat erĭ pe linia ferată dintre Cluj şi Apahida. Un tren, venind din Budapesta, a deraiat. Şase vagoane aŭ fost sfărîmate; aŭ fost rănіţĭ 30 de călătorĭ, dintre carĭ 5 în mod grav.

O depeşă de azĭ a *Agenţieĭ Romîne* ne spune că o anchetă a dovedit că „or-ce bănuială de atentat este exclusă".

HIGIENA PUBLICĂ

Ni se denunţă că în strada Acvila No. 3, toate proprietăţile D-luĭ Ilie Petrescu, aflate în o singură curte, şi care sînt locuite de aproape 30 de chiriaşĭ, n'aŭ de cît o singură latrină foarte mizerabilă şi care nu este curăţită de anĭ, iar cînd plouă debordează, producînd o murdărie ne maĭ pomenită pînă prin stradă şi prin curtea vecină.

Cerem să se ia cît maĭ în grabă măsurĭ, pentru a se desinfecta acest cuib de murdărie care periclitează atît de mult sănătatea publică maĭ ales acum cînd vin şi căldurile.

Noul guvern francez

Paris, 23 Maiŭ. — *Cameră.* Mare afluenţă. D. Casimir Périer mulţămeşte pentru alegerea sa. Promite să lucreze cu stăruinţă pentru a duce la bun capăt reformele cerute de ţară.

D. Goblet interpelează pe guvern asupra numireĭ noŭluĭ cabinet, care nu poate da nicĭ o satisfacţie programuluĭ radical.

D. Dupuy răspunde că guvernul va urma opera-ĭ reformatoare, şi face apel la concursul tuturor republicanilor în favoarea acesteĭ opere.

D. Pelletan zice că ministerul va permite influenţa cleruluĭ să renască, cu toate că cel din urmă vot al Camereĭ a condamnat «spiritul noŭ».

Camera a adoptat cu 315 voturĭ contra 169 o ordine de zi care exprimă increderea că guvernul va face să isbutească prin unirea republicanilor, o politică de reforme democratice şi de apărare a drepturilor societăţeĭ laice.

DIN BULGARIA

Sofia, 23 Maiŭ. — 3.500 de persoane s'aŭ înscris erĭ la palat pentru a felicita pe prinţul, principesa, şi pe mama principeseĭ.

Azĭ o deputaţiune de cetăţenĭ din Sofia a fost primită de perechia princiară. D. Balanov, care altă dată aparţinea partiduluĭ rus a luat cuvîntul pentru a mulţumi prinţuluĭ de primirea deputăţieĭ, şi că a restabilit în Bulgaria o situaţie normală şi pentru a exprima încrederea capitaleĭ în noul minister.

Prinţul a mulţumit şi a primit o adresă care i-s'a prezintat.

Printre ceĭ 50 de membri carĭ compuneaŭ deputăţia, eraŭ maĭ mulţĭ carĭ de 7 anĭ nu maĭ veniseră pe la palat; toţĭ reprezintă marea burghezime.

Alte deputaţiunĭ sosesc din provincie.

Ştirile din interiorul ţăreĭ spun că starea normală a fost restabilită aproape pretutindenĭ.

La Sofia orĭ-ce urmă de agitaţie a dispărut.

Svoboda a apărut după cincĭ zile de întrerupere. A făcut istoricul crizeĭ şi confirmă versiunea după care cabinetul Stambulov ar fi trimes demisiunea sa prinţuluĭ pe cînd acesta era încă în străinătate.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMAŢIUNI

O barbarie îngrozitoare

O barbarie ne maĭ pomenită s'a săvîrşit zilele trecute la Focşanĭ. Autorii eĭ sînt: D. Bogdănescu substitut de procuror, D. lt. Mătăsaru şi comandantul sergenţilor de oraş, Guţă Iacob.

Iată faptele:

In seara de 8 Maiŭ s'a spart, de către nişte făcătorĭ de rele, casa D-luĭ Dimitrescu avocat, furîndu-i-se 1800 de leĭ.

Poliţia a bănuit şi a arestat pe ordonanţa D-luĭ locot. Mătăsaru şi pe un furier de la comenduire numit Mendelsohn.

Nenorociţiĭ aŭ fost torturaţĭ în modul cel maĭ îngrozitor, dar nu s'a putut afla nimic de la dînşiĭ.

Atuncĭ, în noaptea de 14 Maiŭ, substitutul de procuror, locot. Mătăsaru şi comandantul sergenţilor, s'aŭ dus în localul poliţieĭ unde nenorocitele victime eraŭ închise şi aŭ început să-ĭ tortureze din noŭ.

Tortura n'a putut scoate nicĭ o mărturisire de vină, numaĭ parchetul şi zidul poliţieĭ aŭ fost stropite cu sîngele torturaţilor.

Cele două victime sînt pe moarte.

Cerem o anchetă severă.

La cas contrar vom reveni.

Holera

MYSLOWITZ, 23 Maĭ.—La Myslowitz şi în Silesia de sus aŭ fost 7 cazurĭ de holeră, dintre carĭ 6 mortale.

Cu toate acestea se crede că pericolul e înlăturat; guvernul a luat toate măsurile profilactice necesare şi a înfiinţat un serviciŭ de supraveghere pe Vistula.

Ziarele ieşane ne spun că erĭ la primăria din Iaşĭ a avut loc un scandal şi o sfadă urmată de teribile înjurăturĭ între 2 consilierĭ comunalĭ conservatorĭ.

Cînd oare se va hotărî Cuconu Lascar să dizolve acest consiliŭ care e o ruşine pentru a doua capitală a ţăreĭ?

Profesoriĭ universităţeĭ din Iaşĭ aŭ semnat un protest în contra condamnărilor romînilor din Cluj şi o adresă de simpatie comitetuluĭ diriguitor al Ligeĭ. Acest act a fost adresat telegrafic D-luĭ V. A. Urechiă preşedintele Ligeĭ.

Biuroul telegrafic din Iaşĭ a refusat însă să-l ezpedieze, conform faimosuluĭ articol 7.

Se vede că Weckerle, în urma cădereĭ sale de la minister, a fost numit director al poştelor şi telegrafuluĭ din Romînia. Numaĭ aşa s'ar putea explica neexplicabila conduită a celor de la telegraf.

Caraghioşiĭ şi mişeiĭ carĭ redactează nişte foĭ nemernice, daŭ zor într'una că muncitoriĭ ar fi săvîrşit escese maĭ zile trecute, cînd aŭ apărat redacţia *Adevĕruluĭ* şi tipografia Panaitescu.

E aşa de stupidă acuzaţia astaîncît toţĭ socialiştiĭ carĭ aŭ fost arestaţĭ un moment, aŭ fost liberaţĭ, negăsindu-se nimenĭ care să aibă curajul de a susţine acuzaţia în potriva lor.

Se atribue D-luĭ Hans Krauss intenţia de a părăsi ţara şi a se stabili în Boemia.

Il va lăsa oare D. P. P. Carp?

Din Iaşĭ ni se scrie că la concursul pentru catedra de geometrie descriptivă de la facultatea de ştiinţe din Bucureştĭ. biruitorul e D. E. Pangrati, inginer de la şcoala de podurĭ şi şosele din Paris şi actual inspector de mişcare la căile ferate.

D. Pangrati a întrunit media de 9.27. Din ceĭ-l'alţĭ concurenţĭ D. Perieţeanu a obţinut media 8.19, iar D. Nestor Urechie, actualul suplinitor al catedreĭ abia a căpătat nota medie 6.73, cînd pentru a fi admisibil se cerea cel puţin nota 7.

Ştirea dată de ziarele ungureştĭ şi înregistrată şi de noĭ privitoare la închiderea în arest preventiv a membrilor comitetuluĭ naţional din Sibiiŭ, este prea exagerată.

Din izvor autorizat ni se afirmă, că aceste zgomote se reduc la o simplă supraveghiere poliţienească.

In adevăr membriĭ comitetuluĭ naţional sînt urmăriţĭ de poliţie la fie-care pas şi nu pot eşi din localitatea unde se află fără autorizaţia poliţieĭ şi a parchetuluĭ.

Această urmărire poliţienească va urma pînă după hotărîrea Curţiĭ de Casaţie din Budapesta asupra recursuluĭ de nulitate.

Iată resultatul exact al concursuluĭ de la 11 Maĭ, ţinut la ministerul de finanţe:

Pentru postul de impiegaţĭ în administraţia centrală aŭ reuşit D-niĭ: M. Paraschivescu, Gr. T. Alexiu, Kiriac D. Mihaĭ, C. Smîntănescu, George Teodorovicĭ.

Impiegaţĭ la casieriĭ şi vămĭ aŭ reuşit D-niĭ: N. St. Nenu, Ion Gheorghiu, Ion Missir, şi Teodor Georgescu.

Sub-controlorĭ fiscalĭ D-niĭ: M. Măldărescu, şi V. Modîlcă.

Numirile în locurile vacante se vor face pe ziua de 1 Iunie.

ULTIME TELEGRAME

Roma, 23 Maiŭ. — Camera a adoptat cu apel nominal cu 225 voturĭ contra 214 şi 6 abţinerĭ, o moţiune depusă de D. Crispi, Sîmbătă. D. Crispi a zis că ar fi realizat unele reforme administrative şi simplificărĭ în administraţia civilă dacă Camera ar fi aprobat proectul de pline puterĭ, dar comisiunea a modificat atît de mult acest proect în cît guvernul nu-l maĭ poate primi. Protestă cu dispreţ contra acuzaţieĭ de a voi, ca prin numirea comisiuneĭ de 18 să descarce responsabilitatea guvernuluĭ şi să înşele Camera.

Miniştriĭ s'aŭ întrunit în consiliŭ seara.

Budapesta, 23 Maiŭ. — Negocierile pentru înfiinţarea uneĭ societăţĭ ungare de navigaţie sînt terminate. Societatea e constituită cu un capital efectiv de 10 milioane şi va începe să funcţioneze îndată cu tractatele dintre ministerul de comerţ şi băncile ungare de credit şi scompt vor fi adoptate de corpurile administrative.

Berna, 23 Maiŭ.—Consiliul federal a propus adunăriĭ federale să modifice organizarea actuală a administraţieĭ în acest sens că preşedintele consiliuluĭ să dirigeze tot-d'auna afacerile străine.

New-York, 23 Maiŭ. — Ştirĭ din Panama spun că trupele guvernuluĭ din Panama aŭ fost bătute aproape de Santa Anna de către insurgenţĭ, carĭ aŭ ucis 600 de oamenĭ. Preşedintele şĭ-ar fi dat demisia în favoarea luĭ Bonilla.